

آمریکا با حمایت از پاکستان ادعای بیهوده مبارزه دارد

هیات پاکستانی برای مذاکره با مقام های افغانستان وارد کابل شد. هرچند نمایندگان پاکستانی از جمله سران و رجال برجسته سیاسی پاکستان نیستند اما می توانند نماینده رسمی دولت پاکستان به حساب آیند.

در همین حال، با اعلام استراتژی جدید آمریکا و عملی نبودن وعدم کارایی و بیهوده بودن آن برای افغانستان، بسیاری از نخبگان سیاسی کشور، انتقادات خود را علیه آن ابراز می کنند. اسپنتا وزیر خارجه پیشین کشور نیز در انتقادات خود از آن، استراتژی جدید آمریکا را همراه با اشتباهات فراوان قلمداد می کند و می گوید که آمریکا در شانزده سال گذشته نزدیک به سی و پنج میلیارد دلار به پاکستان پول داد و پاکستان را همکار استراتژیک تلقی کرد و این استراتژی غلط موجب زیان های زیادی برای افغانستان شد.

داکتر رنگین دادفر اسپنتا وزیرخارجه پیشین در برنامه «اوج» در خصوص موضع گیری خود در مقابل آمریکا و در مورد موضع حامد کرزی در قبال آمریکا می گوید: کرزی رییس جمهور افغانستان بوده و سالیان زیادی کشور را رهبری کرده است اما رویکرد من در قبال آمریکا و سیاست های بین المللی با کمال احترام نسبت به کرزی در مواردی متفاوت است.

وی، اعتقاد دارد که استراتژی مبارزه با تروریسم در شرق میانه بزرگ، یک استراتژی است که شکست خورده است و افزود: اما این بخشی از توطیه نمی تواند باشد. بلکه بخشی از یک استراتژی نارسا است که به دلیل ساختارهای متفاوت در دنیای متفاوت در نیایی که دیگر آمریکا یگانه قدرت برتر نیست به وجود آمده است. آمریکا با تدوین چنین استراتژی هایی از جمله مداخله در عراق، سوریه و مبارزه با القاعده و مبارزه با داعش و کلا تضعیف دولت های ملی در این منطقه و همچنین در نحوه مبارزه با تروریسم در افغانستان به دلیل عدم پیگیری و مبارزه با تعلیم گاه ها که پاکستان باشد و کلا سیاست مبارزه با تروریسم شکست خورده است. استراتژی غلط است. استراتژی باید تصحیح شود.

اسپنتا، اظهار می دارد که سیاست ها و برنامه های آمریکا در افغانستان با شکست مواجه شده است و افزود: حق حکومت افغانستان است که چنین انتخابی داشته باشد و حق ما است که با تکیه به حقیقت ها بگویم استراتژی دچار اشکالات است. من معتقدم هستیم که با آمریکا باید گفتگو و صحبت کرد تا استراتژی خود را اصلاح کند. آنچه که مربوط به افغانستان می شود. ما برنامه ریزی کرده بودیم که تا سال ۲۰۱۴ یک افغانستان با ثبات و متکی به خود را بسازیم. طوریکه حکومت افغانستان مبارزه با تروریسم را به یک وظیفه و پالیسی تغییر دهد. اما واقعیت این است که بخش های مهمی از سرزمین افغانستان در کنترل تروریست ها و طالبان است. واقعیت این است که قانون اساسی ما در ارکان اصلی در حالت ثابت نیست بلکه به حالت تعلیق در آورده شده است. واقعیت این است که نهادهای اساسی ما مثل ریاست جمهوری، پارلمان و هرچه که از این دو نهاد ناشی شود، مشروعیت دموکراتیک و مشروعیت برخوردار از انتخابات دموکراتیک را ندارد. باید بگویم که ما به آنچه که آرزو داشتیم نرسیدیم. یعنی این سیاست به پیروزی منجر نشده است و ما باید کوشش کنیم که سیاست را درست و اصلاح کنیم و وقتی می توانیم پیروز شویم که با علت های مشکل مبارزه کنیم و نه با معلول ها.

وزیر خارجه پیشین معتقد است تا بحال آمریکا با خاستگاه اصلی تروریسم یعنی پاکستان هیچ مقابله ای نکرده است و گفت: حکومت افغانستان در طول و عرض سیاست خارجی خود به بیراهه می رود. ما شانزده سال قاطع و پیگیر مبارزه کردیم و تلاش کردیم تا آمریکا پاکستان را به عنوان بخشی از مشکل بشناسد اما آمریکایی ها همیشه پاکستان را بخشی از راه حل معرفی می کردند. در حالیکه پاکستان منبع و خاستگاه اصلی تروریسم بود و امروز هم چنین است. حال در استراتژی جدید کمبودهای فراوان وجود دارد. شناسایی مشکل در پاکستان از سه ماه قبل از اعلام استراتژی شروع شده بود. اما تا کنون هیچ اقدام عملی علیه خاستگاه ها صورت نگرفته است. جو بایدن، در یکی از جلسها بر سر میز شام به رییس جمهور افغانستان در حضور تعداد زیادی از وزرای افغانستان گفت که پاکستان برای ما پنجاه برابر بیشتر از افغانستان اهمیت دارد و برمییز کوئید و از سر میز شام بلند شد و وزاری افغانستان هرگز این بی حرمتی را از یاد نبریم.

وی، جدا پاکستان را خطرناک برای افغانستان تلقی کرده و آمریکا را بخاطر حمایت از این کشور مورد انتقاد شدید قرار می دهد و می گوید: تمام آن عده از جنرالانی که در تعیین استراتژی پاکستان در سال های گذشته و مسلح ساختن و مجهز ساختن طالبان و القاعده و دیگران دست داشتند باید در لیست تحریم های بین المللی قرار بگیرند و پاکستان به عنوان کشور حامی تروریست جدا به لیست سیاه گرفته شود و مورد تحریم

قرار بگیرد. دیپلمات های پاکستانی که در هفده سال گذشته در عرصه مبارزه با تروریسم در هفده سال گذشته همکاری نکرده اند در لیست سیاه قرار داده شوند. باید تحریم های اقتصادی علیه پاکستان به عنوان یک تدبیر صلح آمیز برای رسیدن مورد بحث و گفتگوی جدی قرار بگیرد. مشخصا طرفدار نظامی گری و تنهایی در افغانستان نیستم و معتقد هستم که باید با طالبان و تروریستان و آنانی که می خواهند افغانستان را به سال های پیش از ۲۰۰۲ برگردانند، مبارزه صورت بگیرد و چنین مبارزه ای هم سیاسی و هم نظامی است و هم با ابزار دیگر. اما برای رسیدن به پیروزی، باید حامیان تروریسم پاداش نبینند. حامیان تروریسم باید مجازات شوند. آمریکا در شانزده سال گذشته نزدیک به سی و پنج میلیارد دلار به پاکستان پول داد و پاکستان را همکار استراتژیک تلقی کرد و این استراتژی غلط موجب زیان های زیادی برای افغانستان شد.

وی، مبارزه قاطع با پرورش تروریست در پاکستان را از وظایف آمریکا می داند و می گوید: یادمان باشد که اگر با پاکستان مبارزه قاطع صورت نگیرد ما نمی توانیم این جنگ را ببریم. اگر آمریکایی ها با جایی که تروریست ها را تعلیم می دهند، جایی که به آنها اسلحه می دهند، جایی که رهبری ایدئولوژیک آنها یعنی آی اس آی قرار دارد مبارزه نکنند و فقط با افراد عادی که علیه حکومت افغانستان می جنگند و طالبان عادی و درجه پایینی که به هر دلیل جنگ می کنند، یا به دلیل نبودن کار یا به دلیل عقده ها که به حکومت افغانستان ضدیت دارند و با دستاوردهای پانزده سال آخر ضدیت دارند، با اینها مبارزه کنند، پیروز نمی شوند. پس ادعای بیهوده است که می گویند با تروریسم مبارزه می کنیم. آنها باید عناصر سرسخت اصلاح ناپذیر جنگ طلب و افراطی را خنثی بسازند و این ممکن نیست مگر اینکه فشار گسترده و همه جانبه بر پاکستان و آی اس آی وارد شود.